

L E G E
cu privire la tariful vamal

nr. 1380-XIII din 20.11.1997

Capitolul IV
METODELE DE DETERMINARE A VALORII ÎN VAMĂ A MĂRFII
ȘI MODUL DE APLICARE A LOR

Articolul 10. Metodele de determinare a valorii în vamă a mărfii

(1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:

- a) în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit;
- b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică;
- c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară;
- d) în baza costului unitar al mărfii;
- e) în baza valorii calculate a mărfii;
- f) prin metoda de rezervă.

(2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

[Art.10 modificat prin Legea nr.1319-XIV din 27.10.2000]

Articolul 11. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit

(1) La determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal:

- cheltuielile aferente asigurării;
- costul transportului;
- costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii;

b) cheltuielile suportate de cumpărător:

- comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii;

- costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatorul de mărfuri, acestea sînt considerate un tot întreg cu marfa;

- costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare;

c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețului efectiv plătit sau de plătit:

- materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă;
- instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii;
- materiale cheltuite la producerea mărfii;
- lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii;

d) redevențele și taxele pentru licențe, pe care cumpărătorul trebuie să le achite, direct sau indirect, drept condiție a vânzării mărfii evaluate, în măsura în care aceste redevențe și taxe pentru licențe nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit, cu excepția redevențelor și taxelor pentru licențe plătite de către cumpărător pentru dreptul de reproducere și distribuire a producției cinematografice;

e) partea din venitul de la orice revânzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

(2) Orice adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului articol, doar pe bază de date obiective și cuantificabile.

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii nu se admite nici un adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit, cu excepția celor prevăzute în prezentul articol.

(4) Metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă:

a) există restricții în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor:

- stabilite de legislație;
- în privința regiunii geografice în care marfa poate fi revândută;
- care nu influențează esențial prețul mărfii;

b) vânzarea mărfii și valoarea tranzacției depind de respectarea unor condiții a căror acțiune nu poate fi luată în considerare;

c) informația folosită de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii nu este veridică sau nu este confirmată prin acte;

d) participanții la tranzacție sînt persoane interdependente, cu excepția cazurilor cînd interdependența lor nu influențează valoarea tranzacției și aceasta este acceptată în scopuri vamale conform prevederilor alin.(5).

(5) a) La determinarea acceptabilității valorii tranzacției în scopul aplicării prevederilor alin.(4), interdependența cumpărătorului și vânzătorului, conform alin.(6), nu va constitui un motiv suficient pentru a considera valoarea tranzacției inacceptabilă. În acest caz, se examinează circumstanțele vânzării și valoarea tranzacției se acceptă cu condiția ca interdependența să nu influențeze prețul. Dacă, ținînd cont de informațiile furnizate de declarant sau obținute din alte surse, autoritatea vamală are motive să considere că interdependența a influențat prețul, ea comunică motivele sale declarantului, dîndu-i acestuia posibilitatea de a argumenta valoarea tranzacției. La solicitarea declarantului, motivele se comunică în scris.

b) În cazul cînd participanții la tranzacție sînt persoane interdependente, valoarea tranzacției se acceptă și marfa se evaluează conform prevederilor alin.(4), dacă declarantul demonstrează că o atare valoare este foarte asemănătoare cu una dintre valorile înregistrate aproape în același moment sau în același moment, cum ar fi:

- valoarea tranzacției cu mărfuri identice sau similare din aceeași țară de export între persoane care nu sînt interdependente;
- valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare determinată conform prevederilor art.15;
- valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare determinată conform prevederilor art.16.

c) La aplicarea criteriilor menționate se va ține cont de diferența la nivel de comerț, de cantitate, de componenții enumerați în prezentul articol, de diferența de cheltuieli în tranzacțiile identice dintre persoane care nu sînt interdependente și cele dintre persoane interdependente.

d) Criteriile specificate la lit.b) se aplică la inițiativa declarantului și numai în scop comparativ.

(6) În sensul prezentei legi, persoanele se consideră interdependente dacă:

- una dintre ele face parte din consiliul directorilor sau din consiliul observatorilor celeilalte și viceversa;
- sînt recunoscute legal ca asociați;
- una dintre ele este patron, iar cealaltă - salariat;

- o persoană oarecare posedă, exercită controlul sau deține, direct sau indirect, cel puțin 5% din acțiunile cu drept de vot emise de ele;
- una dintre ele exercită controlul, direct sau indirect, asupra celeilalte;
- ambele sînt supuse controlului, direct sau indirect, de o terță persoană;
- împreună exercită controlul, direct sau indirect, asupra unei terțe persoane;
- ambele sînt membri ai aceleiași familii.

(7) Persoanele asociate în afaceri, în cazul în care una este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv (indiferent de denumirea folosită) al celeilalte, sînt considerate interdependente, în sensul prezentei legi, în cazul în care cad sub incidența prevederilor alin.(6).

(8) Cheltuielile suportate de cumpărător pentru serviciile de inspecție înainte de expediție a mărfurilor de import nu se includ în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

[Art.11 modificat prin Legea nr.1319-XIV din 27.10.2000]

Articolul 12. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă identică

(1) La utilizarea acestei metode, drept bază se ia valoarea tranzacției cu marfă identică. Se consideră identice mărfurile care se aseamănă în toate privințele cu marfa evaluată, inclusiv în ce privește:

- a) caracteristicile fizice;
- b) calitatea mărfii și reputația ei pe piață;
- c) țara de origine;
- d) producătorul.

(2) Deosebirile neesențiale de exterior nu pot constitui temei pentru includerea mărfurilor în categoria celor neidentice dacă în celelalte privințe aceste mărfuri corespund cerințelor prevăzute la alin.(1).

Articolul 13. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă similară

(1) La utilizarea acestei metode, drept bază se ia valoarea tranzacției cu marfă similară. Se consideră similare mărfurile care, deși nu sînt identice, au caracteristici asemănătoare și se constituie din componente asemănătoare, fapt ce le permite să îndeplinească aceleași funcții ca și marfa evaluată și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial.

(2) La determinarea similitudinii mărfurilor, se iau în considerare următoarele caracteristici:

- a) calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață;
- b) țara de origine;
- c) producătorul.

Articolul 14. Principii suplimentare privind determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă identică sau similară

(1) Marfa nu se consideră identică sau similară cu cea evaluată dacă:

- a) nu a fost produsă în aceeași țară cu marfa evaluată;
- b) lucrările de proiectare, lucrările experimentale de construcție, de amenajare estetică, designul, schițele și desenele tehnice ale ei au fost executate pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Marfa fabricată de o altă persoană decît producătorul mărfii evaluate se consideră identică ori similară cu cea evaluată numai în cazul în care nu există mărfuri identice sau similare fabricate de producătorul mărfii evaluate.

(3) Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfă identică sau similară se aplică în cazul în care marfa identică sau similară:

- a) este vîndută pentru a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova;
- b) este introdusă concomitent sau cu cel mult 90 de zile înainte de introducerea mărfii care urmează a fi evaluată;

c) este introdusă aproximativ în aceeași cantitate și/sau în aceleași condiții comerciale. Dacă marfa identică sau similară a fost introdusă în altă cantitate și/sau în alte condiții comerciale, declarantul trebuie să rectifice corespunzător valoarea în vamă a mărfii anunțate de el, ținând cont de aceste deosebiri, și să confirme prin acte datele prezentate.

(4) În cazul în care cheltuielile specificate la art.11 alin.(1) lit.a) sînt cuprinse în valoarea tranzacției, această valoare se ajustează luînd în calcul diferența semnificativă, care poate exista între atare cheltuieli aferente mărfurilor evaluate și mărfurilor identice sau similare, determinată de diferențele de distanță și de mijloacele de transport.

(5) În cazul în care, la determinarea valorii în vamă a mărfii, drept bază poate fi luată valoarea uneia din cîteva tranzacții cu mărfuri identice sau similare, se aplică cea mai mică valoare a tranzacției.

[Art.14 modificat prin Legea nr.1319-XIV din 27.10.2000]

Articolul 15. Determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda costului unitar

(1) Dacă marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat) este vîndută în țara de import în starea în care a fost importată, valoarea în vamă a acestei mărfi, conform prevederilor prezentului articol, se va baza pe prețul unitar corespunzător vînzării acestei mărfi ori vînzării mărfii identice sau similare acesteia în cele mai mari partide, concomitent sau aproape concomitent cu importul mărfii de evaluat către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vînzătorul, și cu condiția deducerii:

a) comisioanelor plătite ordinar sau convenite ori a marjei aplicate, în mod obișnuit, beneficiilor și cheltuielilor generale aferente vînzărilor de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip;

b) cheltuielilor obișnuite de transport și de asigurare, precum și cheltuielilor conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova;

c) cheltuielilor prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a);

d) impozitelor și taxelor pasibile de plată în legătură cu importul sau vînzarea mărfurilor.

(2) Dacă nici marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat), nici marfa identică sau similară nu este vîndută la momentul sau aproape la momentul introducerii mărfii de evaluat, valoarea în vamă se va baza, în cazul în care alin.(1) nu prevede altfel, pe prețul unitar la care aceste mărfuri se vînd în starea în care au fost introduse pe teritoriul vamal la data ulterioară cea mai apropiată momentului introducerii mărfii de evaluat, însă nu mai tîrziu de 90 de zile de la această dată.

(3) Dacă nici marfa introdusă pe teritoriul vamal (marfa de evaluat), nici marfa identică sau similară nu este vîndută în starea în care au fost importate, la solicitarea declarantului, valoarea în vamă se va baza pe prețul unitar la care cea mai mare partidă de mărfuri introduse, după prelucrarea ulterioară, a fost vîndută către persoane care nu sînt în relații de interdependență cu vînzătorul, făcîndu-se, totodată, ajustările datorate valorii adăugate aferente prelucrării și deducerile prevăzute la alin.(1).

[Art.15 în redacția Legii nr.1319-XIV din 27.10.2000]

Articolul 16. Metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii calculate

(1) Valoarea în vamă a mărfii, conform prevederilor prezentului articol, se va baza pe valoarea calculată a acesteia, incluzînd:

a) valoarea sau prețul materialelor și operațiunilor de fabricare sau ale altor lucrări pentru producerea mărfii;

b) volumul beneficiilor și cheltuielilor generale, egal celui inclus de obicei în cuantumul vînzărilor de mărfuri de aceeași clasă sau de același tip cu marfa de evaluat, fabricate de producători, cu destinația țării de import;

c) orice cheltuieli prevăzute la art.11 alin.(1) lit.a).

(2) Autoritatea vamală nu este în drept să ceară sau să oblige o persoană nerezidentă să prezinte spre verificare documentele de evidență sau să permită accesul la ele în scopul de a determina valoarea calculată a mărfii. Totodată, informația comunicată de producătorul mărfii în

scopul determinării valorii în vamă a acesteia, conform prevederilor prezentului articol, poate fi verificată în altă țară de autoritatea vamală, cu acordul producătorului și cu condiția preavizării guvernului țării în cauză și neopunerii acestuia cercetărilor.

[Art.16 în redacția Legii nr.1319-XIV din 27.10.2000]

Articolul 17. Metoda de rezervă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11, 12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temei că aceste metode nu pot fi utilizate, valoarea în vamă a mărfii se determină prin metoda de rezervă, prin mijloace rezonabile compatibile cu prevederile prezentei legi, cu principiile generale ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și pe baza datelor disponibile.

(2) La cererea sa, declarantul va fi informat în scris asupra valorii în vamă a mărfii, determinate conform prevederilor prezentului articol, și asupra metodei utilizate la determinare.

(3) La determinarea valorii în vamă a mărfii prin metoda de rezervă, drept bază nu pot fi luate:

- a) prețul de vânzare al mărfii pe piața internă a Republicii Moldova;
- b) prețul mărfii pe piața internă a țării exportatoare;
- c) prețul mărfii stabilit arbitrar sau prețul fictiv;
- d) sistemul care prevede aplicarea, în scopuri vamale, a celei mai mari valori a mărfii din două posibile;
- e) costul de producție al mărfii, altul decât valoarea calculată a mărfurilor identice sau similare, determinat conform prevederilor art.16 lit.a);
- f) valoarea mărfii comercializate pentru export în altă țară decât țara importatoare;
- g) valoarea în vamă a mărfii minimală.

[Art.17 modificat prin Legea nr.1319-XIV din 27.10.2000]

1.">Articolul 17¹. Metoda de determinare a valorii în vamă a mărfurilor de export

Valoarea în vamă a mărfurilor de export se determină în baza valorii lor contractuale, luând în considerare condițiile D.A.F. ("Delivered at frontier" - livrarea pînă la frontieră).

[Art.17¹ introdus prin Legea nr.1387-XIV din 24.11.2000]